

извиненіе, но за да облекчатъ наказаніе-то на случивше-то преступленіе, или на прегрѣшеніе-то, или на злодѣяніе-то; подъ тая смисль Церква-та са моли Богу понѣкога *за наши-тъ грѣхове, и за людски-тъ прегрѣшеніа*, а въ нѣкой случай за прегрѣшивши-тъ *въ знаене, или незнаене*, не обаче съ подразуменіе че незнаенето унищожава грѣхъ-тъ, защото-то тогда не е нужда да са молиме Богу за согрѣшивши-тъ въ незнаніе. Какъвъ разумъ слѣдователно може да има въ Предѣль-тъ речъ-та *въ знаніе*, когато, споредъ духъ-тъ на всяко законоположеніе, колко-то по наше-то священно законоположеніе, толкосъ и по гражданско-то, са считатъ виновати и преступницы на законъ-тъ още и оныя които согрѣшаватъ *въ незнаніе*? Да внимаваме прочее добръ, да не бы, като приложиме въ Предѣль-тъ речъ-та *въ знаніе*, направиме нѣщо противоположно на церковно-то законоположеніе, което осъжда и оныя, които согрѣшаватъ въ незнаене, като не совѣмъ неповинны. „

— Мнозина одобряватъ доставленіето на благоговѣннѣйшій-тъ великій протосингелъ.

— Блаженнѣйшій-тъ архіепископъ Кипроскій:

„ Азъ мысля че имахъ право като членъ на святой-тъ великій Соборъ да предложа едно разнообразно слово за Предѣль-тъ, и това го сторихъ чисто и просто; прочее не съмъ длъженъ да го тълкувамъ, нито постоянствувамъ да са одобрява мнѣніе-то ми. Ако са одобрява да са приложи въ Предѣль-тъ, ако ли не, да са запише само въ актове-тъ, и исторія-та нека ма пресъди за това. „

— Преосвященнѣйшій-тъ митрополитъ Дидимотихскій:

» Мнѣніе-то на блаженнѣйшій-тъ архіепископъ Кипроскій е за уваженіе. »